

**ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ช.**

ระหว่าง	บริษัท ค.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ช.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ค. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ช. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ช. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ค. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศสิงคโปร์ ประกอบธุรกิจการลงทุนในบริษัทอื่น และได้รับปันผลจากหุ้นที่ถือในบริษัทอื่น ๆ ภายในเครือของบริษัท ค. โดยมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ซึ่งมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) โดยประกอบธุรกิจการให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding Services) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมในประเทศไทย x,xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัท ค. มีผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓ ราย ได้แก่

(๑) บริษัท ค.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจประเภท ๔๙๓๒๓ การขนส่งและขนถ่ายสินค้า รวมถึงคนโดยสาร โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx ล้านบาท

(๒) บริษัท ค.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจประเภท ๔๙๓๓๙ การขนส่งสินค้าอื่น ๆ ทางถนนซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xxx ล้านบาท

(๓) บริษัท ค.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจประเภท ๖๔๒๐๒ กิจกรรมของบริษัทโฮลดิ้งที่ไม่ได้ลงทุนในธุรกิจการเงินเป็นหลัก โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ข. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศสิงคโปร์ ประกอบธุรกิจการให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding Services) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมในประเทศไทย xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัท ข. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒ บริษัท ได้แก่

(๑) บริษัท ข.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจประเภท ๔๙๓๓๙ การขนส่งสินค้าอื่น ๆ ทางถนนซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xxx ล้านบาท

(๒) บริษัท ข.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจประเภท ๕๒๒๙๒ กิจกรรมของตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้าและตัวแทนออกของ (ตัวแทนดำเนินพิธีการศุลกากร) โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xx ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ

๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ

xxx ล้านบาท

๒.๔ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจชี้แจงวัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสำคัญและเป็นจุดยุทธศาสตร์สำหรับการขนส่งทางบก โดยเฉพาะการขนส่งระหว่างประเทศ ไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากความต้องการในการขนส่งระหว่างประเทศมีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ส่วนแบ่งตลาดในประเทศไทยของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจยังมีสัดส่วนที่น้อย ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มขีดความสามารถเพื่อตอบสนองลูกค้าปัจจุบันและดึงดูดลูกค้ารายใหม่ การรวมธุรกิจครั้งนี้จะทำให้บริษัท ค. สามารถใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญทั้งในการดำเนินการและเชิงโครงสร้างพื้นฐานที่กลุ่มบริษัท ข. ได้สร้างขึ้นในหลายทศวรรษที่ผ่านมาในประเทศไทย การทำธุรกรรมครั้งนี้สอดคล้องกับกลยุทธ์ในการสร้างความแข็งแกร่งด้านการขนส่งทางถนนในประเทศไทย เพื่อให้บริการแก่ลูกค้าไทยและต่างชาติ

๒.๕ วิธีการรวมธุรกิจ

การรวมธุรกิจแบ่งออกเป็น ๒ ช่วงดังนี้

ช่วงที่ ๑ บริษัท ค. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ซื้อหุ้นในบริษัท ข.

(ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ในสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ จากผู้ถือหุ้นปัจจุบัน ๒ ราย

ช่วงที่ ๒ หลังจากดำเนินการซื้อหุ้นในช่วงที่ ๑ เสร็จสิ้นแล้ว บริษัท ค. ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างภายในหลายประเทศ สำหรับประเทศไทย มีธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง ๒ ธุรกรรมดังนี้

(๑) บริษัท ค.๒ ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของบริษัท ค. ซื้อหุ้นในสัดส่วนร้อยละ ๕๑ ของบริษัท ข. จากผู้ถือหุ้นบุคคลธรรมดา ๒ ราย ได้แก่ นาย ก. และนางสาว ข. โดยหุ้นร้อยละ ๔๙ ที่เหลือจะถือโดยบริษัท ข.

(๒) บริษัท ข.๑ และบริษัท ค.๒ ซื้อหุ้นในบริษัท ข.๒ จากผู้ถือหุ้นบุคคลธรรมดา ๒ ราย ได้แก่ นาย ก. และนางสาว ง. โดยทำยที่สุตบริษัท ข.๑ และบริษัท ค.๒ จะถือหุ้นในบริษัท ข.๒ ทั้งหมดร้อยละ ๙๙.๙๙๕ และ ๐.๐๐๕ ตามลำดับ

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ค. ถือหุ้นในบริษัท ข. ในสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๔.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท ค. ประกอบธุรกิจการให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding Services) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contact Logistics)

๔.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ข. ประกอบธุรกิจการให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding Services) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contact Logistics)

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ข. พบว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๔ ตลาด ได้แก่ (๑) บริการจัดการขนส่งสินค้าทางอากาศ (๒) บริการจัดการขนส่งสินค้าทางทะเล (๓) บริการจัดการขนส่งสินค้าทางบก และ (๔) บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ เนื่องจากเป็นตลาดที่ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกัน

๕. ขอบเขตตลาด

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง (Relevant Product Market)

๕.๑.๑ ตลาดให้บริการจัดการขนส่งสินค้าหรือบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services)

การให้บริการจัดการขนส่งสินค้าหรือบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) คือ การจัดการด้านการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศแทนลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้า โดยให้บริการเกี่ยวกับพิธีการศุลกากรเพื่อนำเข้าส่งออกสินค้า การบริหารคลังสินค้า รวมถึงการจัดการการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศให้แก่ลูกค้า อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ใช้ในการขนส่ง เช่น เครื่องบิน เรือ แต่จะเป็นผู้จัดการขนส่งให้แก่บริษัทที่ขนส่งโดยตรงอีกทีหนึ่ง โดยการพิจารณาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางการพิจารณาขอบเขตตลาดของคณะกรรมการสิทธิการยุโรปในการศึกษาและวิเคราะห์ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) ในกรณีการรวมธุรกิจ A P MOELLER MAERSK/SENATOR INTERNATIONAL เลขที่ Case M.10559^๑ โดยรายละเอียดแสดงดังนี้

^๑ อย่างไรก็ตาม ในกรณีการรวมธุรกิจเลขที่ Case M.10559 ดังกล่าว คณะกรรมาธิการยุโรปไม่ได้พิจารณาแบ่งแยกตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) กล่าวคือ ยังไม่มีความจำเป็นที่จะแบ่งแยกตลาดตามรูปแบบการขนส่ง ได้แก่ ทางอากาศ (Air) ทางทะเล (Sea) และทางบก (Land) โดยพิจารณาแบบภาพรวม เนื่องจากการรวมธุรกิจดังกล่าวไม่น่าจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้า ซึ่งมีความต้องการให้บุคคลภายนอกเป็นผู้บริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศแทน โดยมักจะไม่ได้เป็นผู้กำหนดวิธีการขนส่งว่าจะใช้รูปแบบใด (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) ซึ่งผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) มักจะเป็นผู้เสนอวิธีการขนส่งที่มีประสิทธิภาพสูงสุดก่อนให้ลูกค้าตัดสินใจอีกทีหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม รูปแบบการขนส่งแต่ละประเภท (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) มีความแตกต่างกัน เนื่องจากเมื่อผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) ให้บริการเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการสินค้าระหว่างประเทศแล้ว ทำให้รูปแบบการขนส่ง (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) ที่เสนอแก่ลูกค้ามีต้นทุนต่อลูกค้าที่แตกต่างกัน กล่าวคือ สินค้าที่จัดส่งจะมีรูปแบบ ลักษณะ น้ำหนัก ที่มีความหลากหลายอย่างมาก ตลอดจนอัตราค่าบริการ รูปแบบของการให้บริการขนส่ง ระยะเวลาในการขนส่ง โครงสร้างอัตราภาษี รวมถึงพิธีการศุลกากรที่แตกต่างกัน ดังนั้น การขนส่งแต่ละรูปแบบ (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) จึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในมุมมองของผู้บริโภค

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีการจัดการให้ขนส่งผ่านรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ทางอากาศ ทางทะเล และทางบก โดยการให้บริการจัดการดังกล่าวมีรูปแบบการให้บริการแก่ลูกค้าเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม รูปแบบการให้บริการในการขนส่งแต่ละประเภท มีความแตกต่างกัน เนื่องจากผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ การแบ่งแผนกบริหาร (Department) ตามรูปแบบการขนส่ง (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) เนื่องจากการขนส่งแต่ละรูปแบบ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่แตกต่างกัน และมีการใช้ระยะเวลาขนส่งที่แตกต่างกัน เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดรูปแบบการขนส่งให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าที่อาจต้องการบริการขนส่งแบบหลากหลาย (Multi-Modal Point-to-Point Transportation) ดังนั้น การขนส่งแต่ละรูปแบบ (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) จึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในมุมมองของผู้ให้บริการ

๕.๑.๒ ตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics Services)

บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ คือ การให้บริการสนับสนุนการประกอบธุรกิจของผู้ผลิตสินค้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดยเป็นการให้บริการวางแผน และควบคุมการส่งมอบสินค้า ตลอดจนการเก็บรักษาและควบคุมสต็อกสินค้า เพื่อให้การขนส่งสินค้าของลูกค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยเป้าหมายของบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ดังกล่าวคือ เพื่อลดความซับซ้อนของการขนส่งสินค้า จากเดิมที่ลูกค้าต้องดำเนินการขนส่งสินค้าเองทั้งหมด ไปใช้บริการจากผู้ให้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ในการดำเนินการดังกล่าวให้แทน โดยการพิจารณาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางการพิจารณาขอบเขตตลาดของคณะกรรมการการยุโรปในการศึกษาและวิเคราะห์ตลาดบริการด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics Services) ในกรณีการรวมธุรกิจ A P MOELLER MAERSK/SENATOR INTERNATIONAL เลขที่ Case M.10559 โดยรายละเอียดแสดงดังนี้

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ลูกค้ามักเป็นผู้ผลิต ซึ่งต้องการพึ่งพาอาศัยให้บุคคลภายนอกเป็นผู้บริหารจัดการสินค้าและบริหารคลังสินค้า รวมถึงการขนส่งสินค้า โดยอยู่ในลักษณะการจ้างองค์กรภายนอก (Outsourcing) ให้ดำเนินการจัดการด้านโลจิสติกส์ของลูกค้าแทน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าลูกค้าจะมีสินค้าลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่รูปแบบการใช้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ก็มีความเหมือนกันในสินค้าทุกหมวดทุกประเภท ซึ่งการใช้บริการด้านโลจิสติกส์ดังกล่าว ได้แก่ การออกแบบ การวางแผนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน การกำหนดรูปแบบสถานที่ การให้บริการคลังสินค้า การขนส่งและกระจายสินค้า การรับคำสั่งซื้อสินค้า และการเรียกชำระเงิน การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง ทั้งนี้รวมถึงความต้องการพิเศษของลูกค้า เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ให้บริการตามความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า ภาพรวมธุรกิจส่วนใหญ่เป็นการจัดการและวางแผนในด้านการขนส่งและบริหารสินค้าคงคลังของลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้าที่ต้องการให้องค์กรภายนอกดำเนินการจัดการด้านโลจิสติกส์ให้แทน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าลูกค้าจะเป็นผู้ผลิตสินค้าที่แตกต่างหลากหลายประเภท แต่ผู้ให้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ก็จะมีบริการให้บริการในลักษณะที่เหมือนกัน โดยไม่มีการจำแนกประเภทการให้บริการตามลักษณะสินค้าของลูกค้า จึงทำให้การให้บริการด้านโลจิสติกส์แก่ลูกค้าแต่ละประเภทไม่มีความแตกต่างกัน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดให้บริการจัดการขนส่งสินค้าหรือบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ (๑) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางอากาศ (Air Freight Forwarding Services) (๒) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางทะเล (Ocean Freight Forwarding Services) (๓) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางบก (Land Freight Forwarding Services) และตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

๕.๒.๑ ตลาดให้บริการจัดการขนส่งสินค้าหรือบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services)

บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเป็นตัวกลางบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถให้บริการได้ตามพื้นที่ของลูกค้า และพื้นที่คลังสินค้าของผู้ให้บริการ โดยลูกค้ามักจะเลือกใช้บริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarding Services) ที่มีการให้บริการในพื้นที่ประเทศไทย ถึงแม้ว่าบริการดังกล่าวจะไม่มีอุปสรรคต่อผู้ให้บริการจากต่างประเทศในการเข้าถึงตลาดในประเทศไทย ซึ่งหากผู้ให้บริการจากต่างประเทศมีความต้องการจะให้บริการแก่ผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทย ก็มักจะเข้ามาตั้งบริษัทย่อยหรือสถานที่ทำการในประเทศไทย เพื่อสร้างเครือข่ายโลจิสติกส์ของตนเองในการให้บริการแก่ลูกค้าในประเทศไทย

ทั้งนี้ แม้ว่าที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นการสนับสนุนการกำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่กว้างกว่าในระดับประเทศ แต่เพื่อให้เหมาะสมกับการกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้ จึงพิจารณาขอบเขตตลาดในระดับประเทศไทย

๕.๒.๒ ตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics Services)

ธุรกิจบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์เป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและบริการจัดส่งสินค้า ซึ่งสามารถให้บริการได้ตามพื้นที่ของลูกค้า และพื้นที่คลังสินค้าของผู้ให้บริการ โดยลูกค้ามักจะเลือกใช้บริการจากผู้ให้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ที่มีพื้นที่การให้บริการในประเทศไทยเป็นหลัก ถึงแม้ว่าบริการดังกล่าวจะไม่มีอุปสรรคต่อผู้ให้บริการจากต่างประเทศในการเข้าถึงตลาดในประเทศไทย ซึ่งหากผู้ให้บริการจากต่างประเทศมีความต้องการจะให้บริการแก่ผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทย ก็มักจะเข้ามาตั้งบริษัทย่อยหรือสถานที่ทำการในประเทศไทย เพื่อสร้างเครือข่ายโลจิสติกส์ของตนเองในการให้บริการแก่ลูกค้าในประเทศไทย

ทั้งนี้ แม้ว่าที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นการสนับสนุนการกำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่กว้างกว่าในระดับประเทศ แต่เพื่อให้เหมาะสมกับการกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้ จึงพิจารณาขอบเขตตลาดในระดับประเทศไทย

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

๖. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณายอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า (๑) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางอากาศ (Air Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย และ (๒) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางทะเล (Ocean Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย มียอดเงินขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาด ตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3)

ในตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางอากาศ (Air Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท ค. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และบริษัท ข. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๒๕.๗๖ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ x.xx และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่เปลี่ยนแปลง

ในตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศประเทศทางทะเล (Ocean Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ พบว่า ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ค. (ผู้ประกอบการธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และบริษัท ข. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๒๕.๑๑ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ x.xx และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่เปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบการที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ข. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ค. และบริษัท ข. มีการจดทะเบียนจัดตั้งในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทยจึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ค. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท ข. ร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท ค. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ข. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ข. นอกจากนี้ บริษัท ค. และบริษัท ข. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท ค. และบริษัท ข. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๒ ตลาด ได้แก่ (๑) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย และ (๒) ตลาดบริการจัดการขนส่งสินค้าทางทะเล (Ocean Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็น

ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้ง ผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจ และผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าว จึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ข. มียอดเงินขายในตลาด ที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิด การลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขัน ทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผล การรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการแจ้งผล การรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท ค. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗